

Sygn. akt III CZ 100/06

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Antoni Górski
SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku W. P.
przy uczestnictwie D. P., N. P. i A. S.
o stwierdzenie nabycia spadku,
po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym
w dniu 24 stycznia 2007 r.,
zażalenia L. L. na postanowienie Sądu Okręgowego w L.
z dnia 6 września 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2006 r. Sąd Okręgowy w L. odrzucił zażalenie L. L. na postanowienie Sądu Rejonowego w L. z dnia 9 listopada 2005 r., mocą którego Sąd ten nie dopuścił skarżącej do udziału w sprawie w charakterze uczestniczki. Odrzucenie nastąpiło z powodu nieuiszczenia w terminie należnej opłaty.

Postanowienie z dnia 14 czerwca 2006 r. L. L. zaskarżyła skargą kasacyjną, którą Sąd Okręgowy w L. – orzeczeniem z dnia 6 września 2006 r. – odrzucił jako niedopuszczalną. Na postanowienie to L. L. wniosła zażalenie, w którym zakwestionowała stanowisko Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu nieprocesowym skarga kasacyjna przysługuje – zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c. – od postanowień sądu drugiej instancji co do istoty sprawy oraz od postanowień w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie, w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 14 czerwca 2006 r., wydane wprawdzie w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku, a więc w sprawie, w której skarga kasacyjna generalnie jest dopuszczalna, dotyczy jednak odrzucenia zażalenie skarżącej z powodu nieuiszczenia w terminie należnej opłaty. Nie jest to więc – jak trafnie zauważył Sąd drugiej instancji – orzeczenie co do istoty sprawy, lecz orzeczenie formalne, wydane w następstwie nieusunięcia wytkniętego braku pisma. Rzecz jasna, orzeczenie to nie jest także orzeczeniem w przedmiocie odrzucenia wniosku lub umorzenia postępowania.

Z tych względów zażalenie nie może być uznane za uzasadnione, co nakazuje orzec, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).